

๑๑ ...อย่าประมาทในวัย

น้องชายของผมเป็นคนที่มีความสุขดีมาตลอด ขยันขันแข็งในการทำงาน เพราะความขยันกิจการเขาจึงขยายไปถึงต่างประเทศ เขาชอบทำบุญ มีบุญที่ไหนใครชวนก็จะไปและมักจะนัดแนะเพื่อน ๆ ไปทำบุญที่นั่นที่นี้เป็นประจำ เป็นคนนิสัยดี ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข แต่แปลกทั้ง ๆ ที่ทำบุญนี้แหละ แต่เขากลับไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ แต่ก็ทำบุญเพื่อเหนี่ยวเอาไว้

ผมเคยเอาหนังสือธรรมะ “ตายแล้วไปไหน” มาไว้ที่บ้าน พอเขาเห็นก็หยิบขึ้นมาดู แล้วก็โยนกลับไว้ที่เดิม เหมือนกับดูถูกความคิดผมว่า คนหนุ่มอย่างเราน่ะ ไม่มีวันที่จะตายง่าย ๆ หรือ

เย็นวันหนึ่ง น้องเดินเล่นอยู่หน้าบ้าน คน

ข้างบ้านก็ได้เรียกน้องชายให้ไปต้มเหล้าด้วยกัน น้องชายเข้าไปหา และยกเหล้าขึ้นมาจิบอย่างเกรงใจแบบเสียไม่ได้ จากนั้นก็ขอตัวกลับขึ้นไปอาบน้ำนอนที่ชั้นลอย และก็ไม่ได้ขึ้นมาอีกเลย

กรรมใดทำให้น้องชายอายุสั้นและนอนหลับตาย เขาตายแล้วไปไหนครับ มีสภาพเป็นอย่างไรบ้าง ตอนนี้เขาเชื่อเรื่องนรกสวรรค์แล้วหรือยัง และได้รับบุญที่อุทิศไปให้หรือไม่ครับ

คุณครูแม่ใหญ่

น้องชายอายุสั้นและนอนหลับตาย เพราะกรรมในอดีตเป็นคนใจกว้างชอบเลี้ยงสังสรรค์บ่อย ๆ ได้สั่งลัมวูลัมควายมาทำเป็นอาหาร

เลี้ยงแขกหรือเป็นประจำ วิบากกรรมที่ไป
ฆ่าสัตว์ใหญ่บ่อย ๆ ตามมาส่งผล ที่เรามัก
จะได้ยินคุณหมอบอกว่า เสียชีวิตเพราะหัวใจ
ล้มเหลวนั้นแหละจะ

ตายแล้วก็เป็นภูมเทวาอยู่ที่บ้าน มีสภาพ
คล้าย ๆ ตอนยังไม่ตาย เพราะยังผูกพันอยู่
กับบ้าน กับครอบครัว ที่ถามว่าตอนนี้เขาเชื่อ
เรื่องนรกสวรรค์แล้วหรือยัง ตอนนีเขาก็ยังงง ๆ
ไม่รู้ว่าเชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องเหล่านี้ คือ ยังเฉย ๆ
อยู่ เพราะยังไม่ได้ไปเห็นนรกสวรรค์

ได้รับบุญที่อุทิศไปให้ ก็ทำให้รู้สึกสบาย
อกสบายใจเพิ่มขึ้น และเขาคิดว่า ตอนนีเข
กำลังทำหน้าที่ดูแลทุกคนอยู่ เป็น รปภ. ที่บ้าน
เพราะเขาก็ไม่ได้มีความรู้สึกอะไรมากไปกว่านี้
คือก็เฉย ๆ ก็ไม่ได้เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ หรือ
ว่าไม่เชื่อ เพราะยังไม่ได้ไปเห็น ยังไม่เคยไปดู

๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘